

SPORT Oosterbeekse volleybalcoach Marinus Wouterse (54) vertrekt na de herfstvakantie naar eiland Saparua in Indonesië

Een Moluks eiland met volleybal verbinden

Volleybalcoach Marinus Wouterse uit Oosterbeek gaat na de herfstvakantie naar het Molukse eiland Saparua. Hij hoopt er moslims en christenen te verbinden.

door Rick Aalbers

Tegen hun zin bevochten de inwoners van de vier dorpen op het Molukse eiland Saparua elkaar zo'n tien jaar terug. De drie christelijke dorpen namen het op tegen het ene moslimdorp op het eiland. Dat werd volledig verwoest. Opmerkelijk genoeg hielpen de christenen na afloop van die kortdurende strijd met de wederopbouw van het dorp van de moslims. „Dat kwam omdat de strijd van hogerhand werd opgelegd. Eigenlijk wilden ze helemaal niet vechten. Ze leven immers al decennialang samen in vrede op het eiland”, weet Marinus Wouterse. Toch heeft de strijd wonden achtergelaten op het Molukse eiland. De 54-jarige Oosterbeekse gymdocent en volleybalcoach gaat daarom na de herfstvakantie naar het Indonesische eiland, dat onderdeel uitmaakt van de zuidelijke Molukken.

Samen met een collega hoopt hij de verschillende groepen opnieuw te verbinden, door volleybal. „Wat ik daar ga doen is een groep van veertig mensen een trainerscursus geven op het derde niveau”, licht Wouterse toe. „Misschien is dat ook wel een niveauje lager, maar dat is nog niet het belangrijkste. Het gaat erom dat je de kennis en de competenties die je in je hoofd hebt zitten, overbrengt op de mensen daar.”

Het is een project dat onder andere is geïnitieerd door sportkoepel NOCNSF, samen met de Nederlandse Sport Associatie. Het project heeft een breder doel dan al-

Marinus Wouterse in zijn tuin in Oosterbeek met een deel van de volleybalclub die hij na de herfstvakantie meeneemt naar het Molukse eiland Saparua.

foto Bart Harmsen/De Gelderlander

leen uitleggen hoe je een goeie smash maakt, want ook zijn er op het eiland al voetbalclubs gevestigd. Want sport verbindt niet alleen op maar ook naast het veld. „Natuurlijk heeft het ook een

maatschappelijke functie”, zegt Wouterse, in het dagelijks leven gymdocent op de Arnhemse scholengemeenschap Mariendaal. „In het veld moet je overleggen, praten, samenwerken en sportief zijn

maar dat moet ook in de maatschappij, in de dagelijkse omgang. Dat proberen we de mensen daar bij te brengen.” Om dat goed over te brengen, gaan er twee tolken mee. „Die ver-

talen de zaken die wij uitleggen”, zegt de Oosterbeeker. Niet dat hij veel gaat praten, want in het volleybal draait het volgens hem om het 'kiss-principe'. „Keep it stupid simple”, legt Wouterse uit. „Wij

willen er altijd een ingewikkelde sport van maken, hoe moeilijker hoe mooier. Terwijl het er in principe om draait dat je de bal aan de ene kant op de grond moet zien te krijgen en aan de andere kant van

de grond moet houden. Dat is de basis en die is en blijft simpel.” Die basis staat ook op dvd's, die Wouterse in een plastic doos meeneemt naar het Indonesische eiland. En dat is nog niet alle bagage, want de Oosterbeeker neemt ook veertig gebruikte volleyballen mee, die zijn geschonken door Gidion, het bedrijf van een vriend van Wouterse. „De ballen gaan mee naar Saparua en die blijven daar ook. Het zijn ballen die slechts één seizoen zijn gebruikt, een paar keer op de grond en tegen de muur gestuiterd, *that's it*. Perfecte ballen, waar ze makkelijk nog twee jaar mee vooruit kun-

‘Een gespannen touw fungeert als net, daar moeten we het mee doen’

nen”, zegt Wouterse. En dat materiaal is nodig ook, want er is daar heel weinig. „Een grasveldje, daar spannen we een touw over dwars dat als net fungeert en daar moeten we het mee doen”, aldus de Oosterbeekse volleybalcoach. „Maar het is er niet minder leuk om.” Want naast dat de mensen op het eiland uitkijken naar de komst van Marinus Wouterse, kijkt hij er zelf ook heel erg naar uit. „Natuurlijk, wat denk je. Het is een kans die niet iedereen krijgt, daar moet je van genieten. Het is geweldig om verder te kijken dan je eigen keukens, iets dat ik ook altijd heb gedaan in mijn tijd als coach van Longa '59.” Met die club uit het Achterhoekse Lichtenvoorde heeft Wouterse Europa Cup gespeeld in landen als Rusland en Azerbeidzjan. „Dan ging ik tijdens rustdagen het dorp in. Naar de mensen toe, kijken hoe de sportlessen daar worden gegeven en georganiseerd. Want praten met de mensen, dat is en blijft het mooiste wat er is.”